

toont werk

Opdrachtgever
Dienst Justitiële Inrichtingen

Opdracht
informatief artikel voor het personeelsblad Balans, naar aanleiding van twee nieuwe uitgaven van de Stichting Humanitas voor kinderen van ouders in detentie

Onderwerp
hoe beleven gedetineerde vaders en moeders hun ouderschap en hoe verwerken kinderen de gevangenschap van hun ouders?

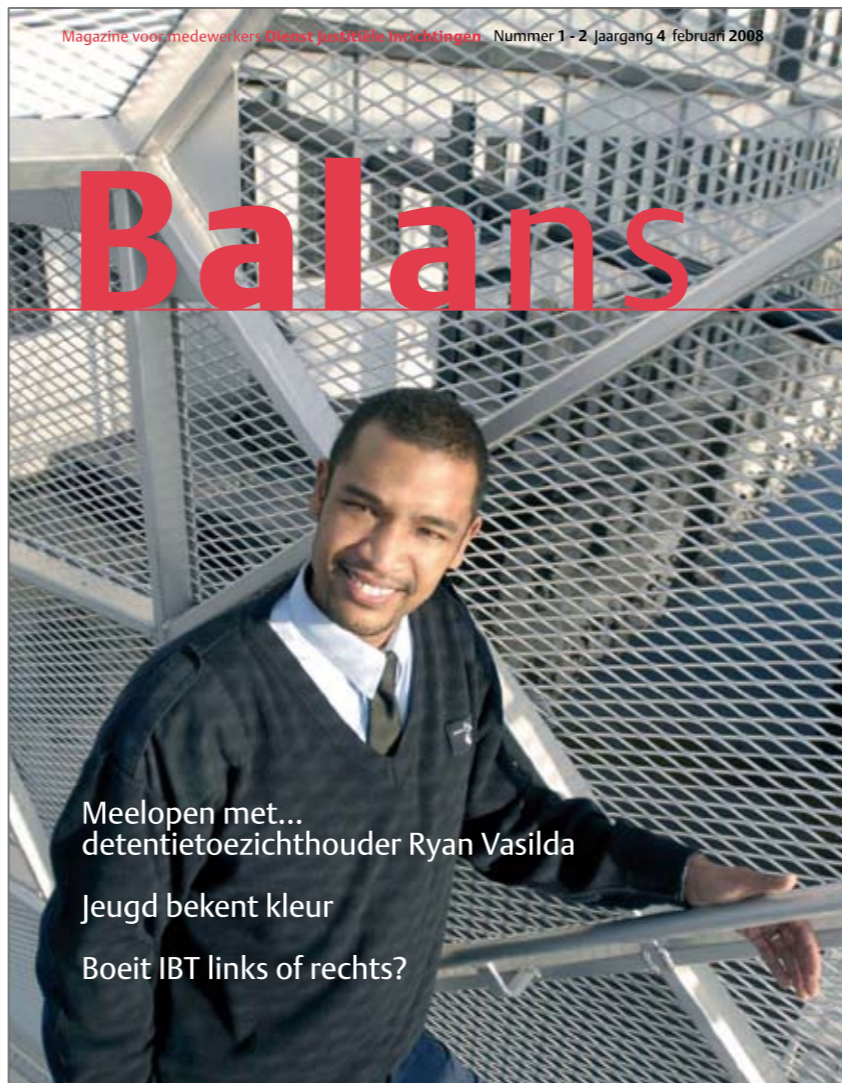
Werkwijze
interviews met medewerkers in twee penitentiële inrichtingen en gedetineerden (twee moeders, één vader)

Fragment
'Ouders in detentie'

Balans is het personeelsblad van de Dienst Justitiële Inrichtingen. Lezers zijn de medewerkers van gevangenis, forensisch psychiatrische centra (tbs-klinieken) en justitiële jeugdinstellingen. TBAR levert elke maand een bijdrage in de vorm van een achtergrondartikel of interview. De Directie Forensische Zorg van DJI geeft vier keer per jaar een krant uit: FP2D.

TBAR verzorgt de redactie van aangeleverde kopij, een aantal interviews en de eindredactie.

tbar | tekst + journalistiek
www.tbar.nl

Boekje maakt emoties los

Lies heeft drie zonen in de leeftijd twintig, negentien en twaalf jaar. Haar jongste zoon was erbij toen ze werd opgepakt. Het werkboek maakt veel los bij moeder en kind.

"Ik zit nu drie jaar en nu komt eigenlijk pas het besef wat er is gebeurd en hoe heftig het voor mijn kinderen is geweest. Ik lijk vrij open, maar daar hebben we het eigenlijk nooit over. Daarom ben ik dankbaar voor het werkboek, het maakt gesprekken los over onderwerpen waarover je toch niet zo gauw begint.

De jongste, Kevin, kan in het boekje zijn gevoelens kwijt. Hij heeft er foto's ingeplakt en de eerste hoofdstukken ingevuld. Hij heeft ook een brief geschreven, waarin hij zijn verhaal vertelt. Wat hij schrijft doet me veel. Een van de vragen is bijvoorbeeld: 'Wat zou je doen als je onzichtbaar kon zijn?' Kevin schreef: 'Mijn moeder bevrijden'. Ik heb hem verteld dat ik daar om moest huilen. Hij kent mij beter dan ik dacht. Dankzij het boekje heeft hij ontdekt dat hij niet de enige is die een moeder in de gevangenis heeft. Ook mijn twee oudste kinderen willen graag zo'n werkboek. Je staat er te weinig bij stil dat ook zij hun verhaal en gevoelens kwijt willen. Dat kan heel goed in dit boek, ook als je twintig bent."

Ouders in detentie

"Ik blijf zijn moeder, hij blijft mijn kind"

Veel gedetineerden in onze huizen van bewaring en gevangenis zijn ook vader of moeder. Hoe beperkt het contact ook is, ze blijven de ouders van hun kinderen. Binnen het Gevangeniswezen lopen verschillende projecten om de band tussen ouder en kind te behouden en versterken. Zoals boekjes voor moeders en kinderen en speciale vader-kind bezoeken.

'Een mama in de gevangenis' is een nieuw voorleesboek voor kinderen vanaf drie jaar dat tegelijk verscheen met het werkboekje 'Mama woont even ergens anders'. Daarin komen kinderen door het maken van opdrachten – schrijven, tekenen, plakken – meer te weten over het leven in de gevangenis en kunnen zij hun eigen gevoelens over de afwezigheid van hun moeder onder woorden brengen.

Water en brood

Beide uitgaven zijn een initiatief van Humanitas en maken deel uit van het project Gezin in Balans, dat weer valt onder de paraplu van Toekomst in Balans. Dit project helpt vrouwen weer op eigen kracht in de samenleving te functioneren, ook als moeder in het gezin. Onderdeel van Gezin in Balans is het versterken van de band tussen moeder en kind. Medewerkers van Humanitas ontdekten gedurende het project dat kinderen een slecht beeld hebben van detentie. Pascale Zegers, coördinator Gezin in Balans: "Moeders vinden het moeilijk om oprecht te vertellen waar ze precies zijn. Daardoor kunnen rare beelden ontstaan. Binnen het project hebben we meegemaakt dat een kind zich opsloot met water en brood, 'want dat doet mama ook'. Sommige moeders zeggen dat ze in het ziekenhuis zijn. Kinderen krijgen dan een traumatisch beeld van een ziekenhuis: daar moet je niet in terecht komen, want daar blijf je héél lang."

De boekjes geven op eenvoudige wijze een realistischer beeld van het leven in de gevangenis. Ze zijn ontwikkeld door studenten Sociaal Psychologische Hulpverlening aan de hand van gesprekken met moeders in detentie. Het boekje geeft antwoord op vragen van kinderen zoals 'Wie heeft de sleutel?' en 'Wanneer mag je eruit?' Pascale: "We willen zorgen bij kinderen wegnemen. Moeder loopt niet in een streepjespak en een bal aan haar been, zoals in strips. De harde waarheid is vaak minder gruwelijk dan het beeld dat kinderen zichzelf vormen. Door de boekjes zien ze ook dat ze niet de enigen zijn."

Dit is het begin van een langer artikel. Meer weten? Vraag de volledige tekst aan bij TBAR.